

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

Σάββατο, 4 Σεπτεμβρίου 2021, ώρα 8.30 μ.μ.

Η συναυλία μεταδίδεται δωρεάν στη Σελίδα [Facebook](#) και το κανάλι [YouTube](#) της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

Το φθινόπωρο "Αναπνέουμε μουσική", αναδεικνύοντας τον ιδιαίτερο ήχο των πνευστών. Η αρχή γίνεται με το ζωηρό Κοντσέρτο για φαγκότο και 11 έγχορδα του Ζαν Φρανσαί. Η συναυλία συνεχίζεται με την –χαρακτηριστική της ιδιοφυΐας του Μότσαρτ– Συμφωνία αρ. 34 σε ντο μείζονα. Το πρόγραμμα κλείνει με το Κομμάτι κοντσέρτου για τέσσερα κόρνα και ορχήστρα του δεξιοτέχνη κορνίστα Καρλ Χάινριχ Χύμπλερ. Σολίστες αναλαμβάνουν πέντε έμπειροι μουσικοί της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών.

Διευθύνει ο διακεκριμένος Μιχάλης Οικονόμου.

Πρόγραμμα

ΖΑΝ ΦΡΑΝΣΑΙ (1912 – 1997)

Κοντσέρτο για φαγκότο και 11 έγχορδα

ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ ΑΜΑΝΤΕΟΥΣ ΜΟΤΣΑΡΤ (1756 – 1791)

Συμφωνία αρ.34 σε ντο μείζονα, Κ.388

ΧΑΪΝΡΙΧ ΧΟΥΜΠΛΕΡ (1822 – 1893)

Κοντσέρτο για τέσσερα κόρνα και ορχήστρα

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

ΣΟΛΙΣΤ

Αλέξανδρος Οικονόμου, φαγκότο

Χρήστος Σαλβάνος, κόρνο

Γρηγόρης Ασωνίτης, κόρνο

Ιωάννης Γούναρης, κόρνο

Σπύρος Κάκος, κόρνο

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Μιχάλης Οικονόμου

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

ZAN ΦΡΑΝΣΑΙ (1912 – 1997)

Κοντσέρτο για φαγκότο και 11 έγχορδα

1. Allegro moderato
2. Scherzando
3. Grave
4. Risoluto

Ο Ζαν Φρανσαί κατέχει δικαιωματικά μία θέση στο πάνθεον των σημαντικών εκπροσώπων της γαλλικής μουσικής. Μετά από λαμπρές σπουδές στο Ωδείο του Παρισιού, η ζωή του αφιερώθηκε σχεδόν αποκλειστικά στη σύνθεση, αν εξαιρέσει κανείς την παράλληλη (αλλά διόλου ευκαταφρόνητη) δραστηριότητά του ως πιανίστα. Το δημιουργικό του έργο είναι εντυπωσιακά ογκώδες, αριθμώντας περισσότερες από 200 συνεισφορές σε όλα τα είδη φωνητικής και οργανικής μουσικής (όπερες, μπαλέτα, συμφωνική μουσική, μουσική δωματίου, τραγούδια κ.ά.). Όπως πολλοί άλλοι Γάλλοι συνθέτες του 20ού αιώνα, έτσι και ο Φρανσαί έδειξε έμπρακτα το ενδιαφέρον του για την ανάπτυξη του ρεπερτορίου των ξύλινων πνευστών γράφοντας τόσο κοντσέρτα όσο και έργα μουσικής δωματίου με πρωταγωνιστές τα όργανα αυτά. Ένα από τα σημαντικότερα έργα αυτής της πτυχής του συνθέτη είναι και το Κοντσέρτο για φαγκότο, που γράφτηκε το 1979 και αφιερώθηκε στον εξέχοντα Γάλλο εκτελεστή και παιδαγωγό του οργάνου, Μωρίς Αγιάρ. Η πρώτη του εκτέλεση δόθηκε στις 20 Μαΐου 1980 στη Φρανκφούρτη από την Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της πόλης, με σολίστα τον Χορστ Βίντερ. Το Κοντσέρτο έχει όλα τα κύρια χαρακτηριστικά της μουσικής του συνθέτη του. Όπως ο ίδιος είχε

δηλώσει, ο βασικός στόχος του γράφοντας μουσική ήταν να προσφέρει «ευχαρίστηση» στους ακροατές του – και αυτή η στόχευση αναδεικνύεται ξεκάθαρα στο κοντσέρτο καθ' όλη του τη διάρκεια. Ακολουθώντας τα χνάρια του Φρανσίς Πουλένκ, τον οποίο ο Φρανσαί θαύμαζε και μάλιστα συνεργαζόταν ενίοτε μαζί του παίζοντας το Κοντσέρτο του για δύο πιάνο, ο Φρανσαί χρησιμοποίησε μία καθαρά τονική γλώσσα (αν και αρκετά ελεύθερη από τις παραδοσιακές επιταγές της κλασικής αρμονίας). Τα θέματα των μερών βασίζονται σε απλά μοτίβα που αναπτύσσονται εξονυχιστικά, ενώ το φαγκότο συνδιαλέγεται σχεδόν ακατάπαυστα με τα έγχορδα, ο ρόλος των οποίων είναι αυτός ενός ενεργού συνομιλητή (ή σχολιαστή) του σολιστικού οργάνου. Η δομή όλων των μερών ακολουθεί πιστά και με διαύγεια τα κλασικά πρότυπα, δικαιολογώντας τον χαρακτηρισμό του συνθέτη ως «νεοκλασικού» δημιουργού. Από το Κοντσέρτο δεν λείπουν, όπως είναι αναμενόμενο, οι δεξιοτεχνικές προκλήσεις για τον σολίστα, που είναι πολλές και έντονες. Ωστόσο, το στοιχείο της δεξιοτεχνίας τίθεται ευκρινώς στην υπηρεσία εκφραστικών κυρίως στόχων, συχνά συνδεδεμένων με μία καταϊγιστική ρυθμική ενεργητικότητα και μία παιγνιώδη διάθεση, που κυριαρχεί.

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

ΒΟΛΦΓΑΝΓΚ ΑΜΑΝΤΕΟΥΣ ΜΟΤΣΑΡΤ (1756 – 1791)

Συμφωνία αρ.34 σε ντο μείζονα, Κ.388

1. Allegro vivace
2. Andante di molto
3. Allegro vivace

Η Συμφωνία αρ.34 γράφτηκε τον Αύγουστο του 1780 και είναι η τελευταία Συμφωνία του Μότσαρτ που γράφτηκε στο Σάλτσμπουργκ, λίγους μήνες πριν την οριστική ρήξη του με τον Αρχιεπίσκοπο της πόλης και την εγκατάστασή του στην αυστριακή πρωτεύουσα την άνοιξη του 1781. Είναι άγνωστο αν και πότε εκτελέστηκε στο Σάλτσμπουργκ αλλά κατά πάσα πιθανότητα την διηύθυνε στη Βιέννη ο ιταλικής καταγωγής αυστριακός συνθέτης και αρχιμουσικός της αυτοκρατορικής Αυλής Τζουζέπε Μπόνο στις 3 Απριλίου 1781 –σύμφωνα με μαρτυρία του Μότσαρτ με ιδιαίτερη επιτυχία. Από κάθε άποψη ο Μότσαρτ βρισκόταν τότε σε ένα κομβικό σημείο της ζωής του αλλά και της μουσικής του εξέλιξης. Η πρόσφατη περιοδεία του (1777 – 1778) σε μεγάλα μουσικά κέντρα της Ευρώπης (Μάνχαϊμ, Μόναχο, Παρίσι) είχε ανοίξει νέους μουσικούς ορίζοντες για εκείνον. Αλλά και ο πρόσφατος θάνατος της μητέρας του και οι απεγνωσμένες του προσπάθειες να εξασφαλίσει ένα πιο ευοίωνο και δημιουργικό μέλλον για τον ίδιο μακριά από το Σάλτσμπουργκ συνετέλεσαν στην ψυχολογική του ενηλικίωση και ωρίμανση. Η Σχολή του Μάνχαϊμ και το περιβόητο συμφωνικό σύνολο της πόλης, που ο Μότσαρτ γνώρισε από κοντά κατά την ανωτέρω περιοδεία, άσκησαν σαφή επιρροή στη σύνθεση της Συμφωνίας. Τα ξύλινα πνευστά και τα κόρνα αναλαμβάνουν έναν πιο ανεξάρτητο ρόλο, οι δυναμικές αντιθέσεις

υπογραμμίζονται εμφατικά και η ενορχήστρωση γίνεται ολοένα και πιο εκλεπτυσμένη. Το μουσικό υλικό εν προκειμένω δεν είναι πρωτότυπο αλλά φανερώνει την επιταγή ικανοποίησης του κοινού μουσικού γούστου της εποχής. Ωστόσο, η ιδιοφυία του Μότσαρτ κατορθώνει να μεταμορφώνει ακόμα και τα πιο συνηθισμένα μουσικά σχήματα σε γεμάτες ζωντάνια και νόημα χειρονομίες, ενώ δεν είναι λίγοι αυτοί που σε ένα δεύτερο επίπεδο διαβλέπουν στη Συμφωνία μία λεπτή απόχρωση ειρωνείας των μουσικών κλισέ της εποχής. Αρχικά η Συμφωνία επρόκειτο να περιλαμβάνει και ένα μενουέτο μετά το πρώτο μέρος αλλά για άγνωστο λόγο αυτό σκίστηκε από τη χειρόγραφη παρτιτούρα· μόνο δεκατέσσερα μέτρα σώζονται, καθότι είναι γραμμένα πίσω από την τελευταία σελίδα του πρώτου μέρους.

Μία χαρακτηριστική μοτσάρτεια φανφάρα, παρόμοια με αυτές που συναντά κανείς στις Συμφωνίες αρ.38 («της Πράγας») και αρ.41 («του Διός») ή στην Εισαγωγή της όπερας Ιδομενέας, σηματοδοτεί την έναρξη του πρώτου μέρους. Από μορφολογική άποψη η μορφή του μέρους είναι κάτι μεταξύ σονάτας και ιταλικής ουβερτούρας. Η ενότητα της έκθεσης δεν επαναλαμβάνεται και η ενότητα της επεξεργασίας βασίζεται σε εντελώς νέο θεματικό υλικό αντί να αναπτύσσει τα δύο κύρια θέματα. Αλλά και η επανέκθεση επιφυλάσσει εκπλήξεις για τον ακροατή: η αρχική φανφάρα εμφανώς

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: ΑναΠνέοντας Μουσική

συμπυκνώνεται και η μουσική περνά γρήγορα στο λυρικό δεύτερο θέμα. Το αρχικό υλικό επανεμφανίζεται στην εντυπωσιακή coda ενισχύοντας την πεποίθηση, ότι πίσω από όλες αυτές τις δομικές επιλογές του συνθέτη κρύβεται μία διάθεση σε μεγάλο βαθμό οπερετική.

Το αργό μέρος ξεχωρίζει για την ειδυλλιακή του ατμόσφαιρα και τον πηγαίο λυρισμό του. Οι οικογένειες των πρώτων και των δεύτερων βιολιών παρουσιάζουν εξάισιες μελωδικές γραμμές άλλοτε σε παράλληλη κίνηση και άλλοτε με ανεξάρτητες πορείες, ενώ τα φαγκότα (τα μόνα πνευστά που χρησιμοποιούνται) ενισχύουν ανάγλυφα την αρμονική υποστήριξη των βιολοντσέλων και των κοντραμπάσων. Το φινάλε κάλλιστα θα μπορούσε να είναι και μία λαμπερή εισαγωγή σε όπερα. Ο καταγιγιστικός ρυθμός 6/8 παραπέμπει στιλιστικά στον ιταλικό χορό της ταραντέλας ή σε μία ενεργητική gigue. Η επαναφορά των τρομπετών και των τυμπάνων συνεισφέρει στη δημιουργία μίας αίσθησης ασυννέφιαστης αισιοδοξίας και ευθυμίας.

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

ΧΑΪΝΡΙΧ ΧΟΥΜΠΛΕΡ (1822 – 1893)

Κοντσέρτο για τέσσερα κόρνα και ορχήστρα

1. Allegro maestoso
2. Adagio, quasi andante
3. Allegro vivace

Ο Χάινριχ Χούμπλερ υπήρξε ένας από τους πλέον διαπρεπείς Γερμανούς κορνίστες του 19ου αιώνα. Υπηρέτησε στην ορχήστρα της αυτοκρατορικής Αυλής της Δρέσδης από το 1844 ως το 1891 (από το 1851 ως πρώτος κορνίστας). Συνέθεσε μεταγραφές και πρωτότυπα έργα για ένα ή περισσότερα κόρνα, πολλά από αυτά έχουν χαθεί. Το Κοντσέρτο για τέσσερα κόρνα είναι το μόνο έργο του που διατηρεί μία κάποια θέση στο ρεπερτόριο των συμφωνικών συναυλιών. Ο ίδιος ο Χούμπλερ ήταν ένας από τους τέσσερις κορνίστες που ερμήνευσαν το Κομμάτι κοντσέρτου για τέσσερα κόρνα, έργο 86, του Ρόμπερτ Σούμαν (στην εκδοχή του με συνοδεία πιάνου) στις 15 Οκτωβρίου 1849 στην οικία του Γερμανού κορνίστα Ρούντολφ Λέβυ. Εντυπωσιασμένος από το υπέροχο αυτό έργο του Σούμαν αλλά και από την επιλογή του μεγάλου Ρομαντικού να συνθέσει ένα σολιστικό έργο για αυτόν τον πολύ

ασυνήθιστο συνδυασμό οργάνων, καταπιάστηκε ο ίδιος με τη σύνθεση ενός Κοντσέρτου που ολοκληρώθηκε το 1856. Το Κοντσέρτο είναι (όπως και αυτό του Σούμαν) τριμερές, με τα μέρη να ακούγονται χωρίς ουσιαστική διακοπή. Το πρώτο μέρος βασίζεται σε μία λαμπερή ανιούσα φανφάρα, που αναπτύσσεται διεξοδικά κυρίως σε μείζονα, αλλά και σε ελάσσονα τρόπο. Το δεύτερο μέρος, που λειτουργεί ως ένα λυρικό ιντερμέτζο, ανοίγει με ένα σόλο των τεσσάρων κόρνων εν είδει χορικού. Το φινάλε αποτίει φόρο τιμής στον ρόλο του κόρνου ως του οργάνου που συνόδευε με τα σαλπίσματά του το κυνήγι. Το κύριο θέμα του μέρους είναι γοργό, ενεργητικό και υψηλών δεξιοτεχνικών απαιτήσεων για του τέσσερις σολίστ. Μετά από μία πιο λυρική κεντρική ενότητα, το έργο ολοκληρώνεται πανηγυρικά.

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

Αλέξανδρος Οικονόμου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975 και σε ηλικία 11 ετών ξεκίνησε να μελετάει φαγκότο με δάσκαλο τον πατέρα του. Σπούδασε στο Ωδείο Φ. Νάκας και στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου (με υποτροφία του γερμανικού κράτους και του Ιδρύματος Αλέξανδρος Ωνάσης) και βραβεύθηκε σε διεθνείς διαγωνισμούς. Έχει συμπράξει ως

σολίστ με όλες τις ελληνικές συμφωνικές ορχήστρες, ενώ έχει εμφανιστεί σε Κύπρο, Γαλλία, Γερμανία, Αυστρία, Βουλγαρία, Ουγγαρία, Αγγλία, Ταϊλάνδη, Μεξικό, Ιταλία κ.α., σε μερικές από τις σπουδαιότερες αίθουσες της Ευρώπης (Θέατρο Ηλυσίων Πεδίων, Μέγαρο Μουσικής της Βαρκελώνης, Μοτσαρτέουμ του Ζάλτσμπουργκ, Θέατρο Real της Μαδρίτης μεταξύ άλλων) και με ορχήστρες, όπως η Κρατική του Κάσσελ, η Armonia Atenea, η Συμφωνική του Ντέμπρετσεν, η Φιλαρμονική Δωματίου του Νόβι Σαντ, η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, η Φιλαρμονική της Ταϊλάνδης κ.ά. Το ενδιαφέρον του για τη μπαρόκ μουσική τον οδήγησε στην εξάσκησή του στο ιστορικό φαγκότο του 17ου-18ου αιώνα, με το οποίο έχει συμμετάσχει σε πλήθος συναυλιών με διάφορα σύνολα σε διάσημες αίθουσες συναυλιών (Concertgebouw, Salle Pleyel, Theater an der Wien, Βασιλική Όπερα των Βερσαλλιών κ.ά.), καθώς και σε ηχογραφήσεις με τις εταιρείες Deutsche Grammophon, DECCA, SONY Classical και MDG. Από το 1995 είναι σόλο φαγκότο στην Κ.Ο.Α.

Χρήστος Σαλβάνος

Γεννήθηκε στην Κέρκυρα και ξεκίνησε τα πρώτα του βήματα στη Φιλαρμονική Εταιρία Κέρκυρας με καθηγητή τον Ιωάννη Αργαλιά. Το 2000 ξεκινάει μαθήματα κόννου στο Ιόνιο Ωδείο Κέρκυρας με καθηγητή τον Κωνσταντίνο Σίσκο και αργότερα πήρε το δίπλωμα του στο Διεθνές Ωδείο Αθηνών το 2010 με άριστα και Β' βραβείο.

Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Ορχήστρα πνευστών του Δήμου Αθηναίων. Έχει συμπράξει με την Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, την ορχήστρα σύγχρονης μουσικής της Ε.Ρ.Τ., όπου ήταν για έναν χρόνο κορυφαίος Β', την Ελληνοτουρκική ορχήστρα, την ορχήστρα νέων ΤΣΑΚΑΛΩΦ στα Ιωάννινα και την ορχήστρα του Δήμου Κερκυραίων. Είναι μέλος του συνόλου KERAS HORN ENSEMBLE. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια με τους Hector Mc Donald και Hermann Baumann. Το 2015 μετά από εξετάσεις πήρε την θέση του πρώτου κόννου στην ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, ενώ το 2016 πήρε την θέση του πρώτου κόννου στην Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, της οποίας είναι μόνιμο μέλος μέχρι και σήμερα.

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: Αναπνέοντας Μουσική

Γρηγόρης Ασωνίτης

Ο Γρηγόρης Ασωνίτης είναι Κορυφαίος Β' στα Κόρνα της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών από το 2001. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Κέρκυρα, όπου και έλαβε τα πρώτα του μουσικά ερεθίσματα. Το 1986 ήρθε στην Αθήνα και εγγράφηκε στο Ωδείο Αθηνών, καταρχάς στην τάξη του πιάνου και στη συνέχεια του κόρνου, με καθηγητή το Νικόλαο

Κορατζίνο. Το 1990 συνέχισε τα μαθήματα κόρνου (τάξη Ευάγγελου Σκούρα) στο Ορφείο Ωδείο Αθηνών, απ' όπου πήρε το Δίπλωμά του το 1998, με Άριστα παμψηφεί και Α' Βραβείο. Αμέσως μετά έγινε δεκτός στο μεταπτυχιακό τμήμα της Μουσικής Ακαδημίας Trossingen της Γερμανίας, στην τάξη του καθηγητή Francis Orval. Στη Γερμανία, παράλληλα με τις σπουδές του, είχε την ευκαιρία να συνεργαστεί με πολλές Συμφωνικές Ορχήστρες (NDR, Στουτγάρδης, Ρότβαϊλ, Φράμπουργκ κ.ά.), με κάποιες από τις οποίες διατηρεί τη συνεργασία του έως και σήμερα. Έχει παρακολουθήσει διεθνή σεμινάρια σε χώρες του εξωτερικού (Βέλγιο, Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία κ.ά.) και έχει αναπτύξει έντονη δραστηριότητα σε διοργανώσεις σεμιναρίων κόρνου στην Αθήνα και την Κέρκυρα με καταξιωμένους καθηγητές, όπως οι Herman Bauman, Hector Mac Donald, Henric Halien κ.α. Ως σολίστ έχει εμφανιστεί με την Κ.Ο.Α., την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ, την Ορχήστρα Πατρών και την Ορχήστρα της Φιλαρμονικής Εταιρείας Κέρκυρας και έχει ηχογραφήσει ποικίλα έργα για το Γ' πρόγραμμα της Ε.Ρ.Α. Την περίοδο 2000-2001 υπήρξε μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας της Ε.Ρ.Τ. και στη συνέχεια της Ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων. Έχει συνεργαστεί με την Καμεράτα - Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, την Ορχήστρα Πατρών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Είναι μέλος του Κουιντέτου Ξύλινων Πνευστών «Αίολος».

Σπύρος Κάκος

Ο Σπύρος Κάκος είναι μουσικός στα κόρνα της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών από το 2001. Γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1981. Πήρε τα πρώτα μαθήματα κόρνου στη Φιλαρμονική Εταιρεία Κέρκυρας με δάσκαλο τον Ι. Αργαλιά και στη συνέχεια Ανωτέρων Θεωρητικών στο Ωδείο Κέρκυρας. Συνέχισε τις σπουδές του

στο Ωδείο «Φ. Νάκας» με καθηγητή το Χρ. Καλούδη και έπειτα στο Διεθνές Ωδείο με καθηγητή τον Κώστα Σίσκο, από την τάξη του οποίου πήρε το Δίπλωμά του το 2003 με άριστα παμψηφεί και Α' Βραβείο. Έχει συμμετάσχει σε σεμινάρια κόρνου με τους Hermann Baumann, Hector McDonald, Henry Halen και Francis Orval, ενώ έχει παρακολουθήσει μαθήματα με τον Hector McDonald σε Βιέννη και Γκρατς.

Ιωάννης Γούναρης

Ο Ιωάννης Γούναρης γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1981. Ξεκίνησε τις σπουδές του στα θεωρητικά και στο κόρνο στην Φιλαρμονική Εταιρεία Μάντζαρος με δάσκαλο τον Γεώργιο Κούρκουλο. Συνέχισε τις σπουδές του στο Ωδείο Ορφείο Αθηνών με καθηγητή τον Ευάγγελο Σκούρα, απ' όπου και πήρε το δίπλωμά του στο κόρνο με άριστα παμψηφεί

και Β' βραβείο. Συνέχισε με τις μεταπτυχιακές σπουδές του στην Μουσική Ακαδημία του Γκρατς με καθηγητή τον Η. McDonaldm αποφοιτώντας το 2009. Έχει

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών

Σολίστ της ΚΟΑ: ΑναΠνέοντας Μουσική

παρακολουθήσει σεμινάρια και μαθήματα κόρνου με καθηγητές τους D. Ohanian, L. Bontrager, H. Halien, H. McDonald και J. Slagter. Έχει εμφανιστεί ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Αθηναίων, τη Φιλαρμονική του Δήμου Πειραιά και τη Φιλαρμονική Εταιρία Μάντζαρος. Έχει συνεργαστεί με τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, την Ορχήστρα των Χρωμάτων, τους Σολίστ της Πάτρας, την Ορχήστρα της Καμεράτας, την Εθνική Λυρική Σκηνή, τη Βασιλική Ορχήστρα της Δανίας και τη Συμφωνική της Βιέννης. Είναι πρώην μέλος της Φιλαρμονικής του Δήμου Πειραιά και της Συμφωνικής Ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων. Είναι μόνιμος μουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών από το 2008. Είναι ιδρυτικό μέλος του Ventus Ensemble με ενεργό πορεία από το 2005, συμμετέχοντας σε συναυλίες και σεμινάρια σε όλη την Ελλάδα. Σημαντικότερη στιγμή του η κυκλοφορία δίσκου από την Decca Classics του έργου «Circular Argument» του Αλέξανδρου Λιβιτσάνου, γραμμένου για το κουιντέτο χάλκινων του συνόλου το 2016.

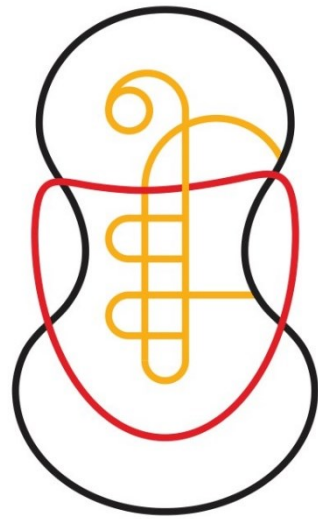
Μιχάλης Οικονόμου

Σπούδασε μουσικολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών καθώς επίσης βιολί, ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση στο Εθνικό Ωδείο. Λαμβάνοντας πέντε υποτροφίες συνέχισε τις μουσικές του σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Βοστώνης αποκτώντας Master στη διεύθυνση ορχήστρας και Διδακτορικό στη σύνθεση.

Δάσκαλοι του υπήρξαν μερικές από τις σημαντικότερες προσωπικότητες της διεθνούς

μουσικής σκηνής, οι Lukas Foss, Θόδωρος Αντωνίου, Jorma Panula, Gianluigi Gelmetti και David Hoose. Έχει τιμηθεί με

έντεκα βραβεία σε πανελλήνιους και διεθνείς διαγωνισμούς, μεταξύ των οποίων τα βραβεία των διεθνών διαγωνισμών «Δημήτρης Μητρόπουλος» και «ALEA III». Είναι μόνιμος αρχιμουσικός της συμφωνικής ορχήστρας του Δήμου Αθηναίων καθώς επίσης διευθυντής του μουσικού τμήματος και τακτικό μέλος της Συγκλήτου του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Παράλληλα, ο Μιχάλης Οικονόμου έχει δημιουργήσει και διδάσκει το μοναδικό πανελλήνιο masterclass διεύθυνσης ορχήστρας της χώρας μας, καθώς επίσης τρία διεθνή ετήσια masterclass διεύθυνσης ορχήστρας (Ουγγαρία-Μάλτα-Αθήνα), επιλέγοντας ως μαθητές τους κορυφαίους νέους μαέστρους ανά τον κόσμο. Το 2011 κατόπιν ψηφοφορίας εκατό μουσικών διαφορετικών εθνικοτήτων, εξελέγη καλλιτεχνικός διευθυντής της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Κατάρ, ενώ για πολλά χρόνια διηύθυνε το γκαλά των νικητών του κορυφαίου διαγωνισμού τραγουδιού Operalia του Placido Domingo. Παράλληλα με τη λαμπρή θητεία του στο Κατάρ, ήταν επί σειρά ετών ο πρώτος μαέστρος της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Μάλτας. Είναι τακτικός προσκεκλημένος μαέστρος όλων των Ελληνικών ορχηστρών και τουλάχιστον είκοσι διαφορετικών συμφωνικών ορχηστρών του εξωτερικού. Εκπροσωπείται από το κορυφαίο καλλιτεχνικό γραφείο IMG Artists και πραγματοποιεί περισσότερες από σαράντα συναυλίες ανά τον κόσμο ετησίως.

Κρατική
Ορχήστρα
Αθηνών